

Tisztelt Képviselő Úr/Asszony!

Az Élőlánc Magyarországért parlamenten kívüli párt azzal a kéressel fordul Önhöz, hogy a földtörvény *(T/7979. számú törvényjavaslat a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról)* tervezetét, annak súlyos hiányosságai és hibái miatt ne fogadja el.

Mint Ön is tudja, a birtokrendszer és földtulajdonlás kérdésének évszázados megoldatlansága után a magyar társadalom joggal várja a földkérdés hosszú távra szóló rendezését az igazságosság, gazdaságosság és fenntarthatóság elvei alapján annak érdekében, hogy a törvény pontot tegyen a földekkel történő spekulációra, igazságosan rendezze a birtokviszonyokat, garantálja, hogy a föld a helyben lakók megélhetését, biztonságos jövőjét szolgálja, biztosítsa a vidék jövedelemtermelő képességét és népességmegtartó erejét.

A tervezet azonban nem veszi figyelembe sem az alaptörvénybe is foglalt fenntarthatóság szempontjait, sem a Nemzeti Vidékstratégia célkitűzéseit, sőt rendelkezései még saját célrendszerével is ellentétesek. A tervezet korlátokat állít a magánszemélyek és a családi gazdaságok földszerzése elé, ugyanakkor korlátlan lehetőséget jelentő kiskaput nyit a tőkeerős nagybirtok terjeszkedésének.

Szeretnénk felhívni az Ön és képviselőtársai figyelmét arra is, hogy a tervezet korlátozza ugyan, de az erőteljes és hangzatos kormányzati propaganda ellenére nem akadályozza meg a külföldiek földtulajdon-szerzését.

Elfogadhatatlannak tartjuk azt is, hogy a vidék gazdaságának, társadalmának, az egész országnak a jövőjét alapvetően befolyásoló törvénytervezet érdemi társadalmi vita és előzetes hatástanulmányok készítése nélkül került a az országgyűlés elé. Emiatt Önök, parlamenti képviselők, csak feltételezések alapján dönthetnek, ami ellenkezik esküjükkel.

Mindezek olyan súlyos hiányosságok, amelyek következtében ez a tervezet összességében nem a közjót, nem a magyar nemzet hosszú távú érdekeit szolgálja. Úgy véljük, hogy a magyar föld jövője az ország sorsát dönti el, így a földtörvényt csakis az egész országra kiterjedő, alapos és tisztességes nemzeti konzultáció eredményeként létrejött nemzeti konszenzus alapján szabad a törvényhozás elé vinni.

Helyzetértékelés és részletes indoklás:

A föld tulajdonviszonyainak rendezése évszázadokon át megoldatlan volt Magyarországon. A XVIII. század folyamán kialakított nagybirtokrendszer, amely lényegében egészen a II. Világháború végéig fennállt, nem csak elégtelen gazdasági fejlődést, hanem szélsőséges társadalmi egyenlőtlenségeket, növekvő feszültséget és gazdasági aránytalanságokat eredményezett, amelynek nem kis része volt a marxista-leninista eszmék terjedésében és az I. Világháborút követő bolsevik hatalomátvitelben, ezen keresztül pedig Trianon katasztrófájának bekövetkeztében. Eredményezte a munkanélküli nincstelen tömegek milliós kivándorlását is, amely nagyban hozzájárult a drámai népességfogyáshoz, és amelynek hatása mindmáig érezhető.

A II. Világháború után a földbirtokok kommunista módon történő rendezése – az erőszakos kolhozosítás – újra csak elégedetlenséget eredményezett igazságtalansága és embertelensége miatt. Az elmúlt húsz év alatt a föld újra a figyelem középpontjába került, nem csak a még mindig megoldatlan birtokviszonyok miatt, hanem azért is, mert időközben világossá vált, hogy a föld olyan ember által elő nem állítható, meg nem újuló és korlátozott mértékben hozzáférhető erőforrás, azaz természetes monopólium, amelynek stratégiai szerepe van a népesség meg- és fenntartásában. Az elhibázott kárpótlás és a földek országon belüli szabad kereskedelme rövid idő alatt lényegében újratemelte a két világháború közti időszak sokat kárhoztatott nagybirtokrendszerét. E társaságok foglalkoztatási mutatói lényegesen alacsonyabbak, mint a családi és kisgazdaságoké. Ez a birtokszerkezet a tömegtermelés felé mozdítja el az ország termelési szerkezetét, nem a magasabb minőségű, magasabb hozzáadott értékű termelés felé.

Ezek a tőkeerős nagyüzemek viszik el az EU vidékfejlesztési célú támogatásainak legnagyobb részét, noha az EU ezeket a forrásokat – az EU állampolgárok pénzéből – a vidéki családoknak, családi gazdaságoknak szánja, hogy ne kelljen a városokba vándorolniuk, mert ez várost és vidéket egyaránt tönkretesz. Ezekből a forrásokból jelenleg Európa leggazdagabb állampolgárait támogatjuk Magyarországon. Ez tarthatatlan!

Mindeközben a földspekuláció is egyre nagyobb méreteket öltött, és a zsebszerződésekben érintett közel egymillió hektár magyar termőföld hasznából külföldi – jelentős részben osztrák, német, olasz és más nemzetiségű – tulajdonosok részesülnek. A magyar föld jelentős része egyre inkább a profitszerzés eszközkévé válik ahelyett, hogy a helyben gazdálkodó emberek hosszútávon kiszámítható, biztonságos és tisztességes megélhetését biztosítaná.

A fennálló helyzeten ez a tervezet lényegét tekintve nem változtat. Sérti az igazságosság és arányosság elveit, összeegyeztethetetlen a kormány által elfogadott Nemzeti Vidékstratégia célkitűzéseivel, ráadásul az Alaptörvényben deklarált fenntarthatósággal sincs összhangban. A bevezető szép szavai mögött a paragrafusokban a spekuláció és a társadalmi igazságtalanság lehetősége rejlik. Miközben a birtokméretek tekintetében – nagyon helyesen – korlátokat szab a magánszemélyeknek és családi gazdaságoknak, a jellemzően olcsó bér munkával dolgozó, a helyi gazdaságból profitot elvonó nagyüzemek számára burkoltan korlátlan üzemméret kialakítását teszi lehetővé (33. § 2. bekezdés). A földszerzésnél nem az egy főre jutó földterület mértéke, hanem az alkalmazottak száma a mérvadó, amivel előnyben részesíti a több alkalmazottat foglalkoztató nagyüzemeket (33. § 1. bekezdés). A törvény gyakorlatilag lehetetlenné teszi a nem mezőgazdasági tevékenységet folytató magán- és jogi személyek közhasznú célú tulajdonszerzését illetve haszonbérletét (6. § 1 bekezdés, 8. §), megakadályozva ezáltal természeti területek védelmét, természeti értékek megőrzését. A helyi érdekeket képviselő önkormányzatokat és egyetlen kivétellel a természetvédelmi érdekeket képviselő nemzeti parkokat kizárja az elő-haszonbérleti rangsorolásból, lehetetlenné téve ezáltal helyi jelentőségű védett területek tulajdonjogának vagy haszonbérletének megszerzését (31. § 1. bekezdés, 43. §).

A tervezet azonban nem csak a vidékfejlesztési stratégia célkitűzéseivel összeegyeztethetetlen, hanem az Alaptörvényben deklarált fenntarthatóság alapelveivel is ellentétes. A helyben lakó foglalmának meghatározása életszerűtlen és értelmetlen. A törvény által preferált tőkeintenzív, magas fokon gépesített nagyüzem a köölajárak emelkedésével már középtávon fenntarthatatlanná válik. Az ilyen típusú nagyüzemek a termőtalaj aránytalan mértékű kisajátításával (ezáltal a munkalehetőségek korlátozásával) ingázásra vagy elvándorlásra készíteti a helyben lakókat, növelve ezzel a környezeti terhelést (közlekedés) és a testi-lelki egészségkárosodás kockázatát. Csökkenti a helyi települések fennmaradásának esélyeit, a népességviszonyok megváltozásával aránytalanságokat, a városokban társadalmi feszültségeket idéz elő. Növeli az állam munkahelyteremtésre, támogatásokra, segélyekre és az egészségügyre fordítandó költségeit, azaz a hasznot privatizálja, a veszteséget társadalmasítja.

A kormányzati kommunikáció azt hangoztatja, hogy a tervezet megakadályozza a külföldiek földszerzését. Ugyanakkor a törvénytervezet tartalma arra utal, hogy a kormányzat elfogadott tényként kezeli a külföldiek földvásárlási moratóriumának feloldását 2014-től. Ez azért is elfogadhatatlan, mert Magyarország gazdasági helyzete nem javult, hanem romlott az Európai Unióba történt belépésünk óta, tehát a földmoratórium feloldásának akkori elvi feltétele, a földárak és a vásárlóerő kiegyenlítődése az Unió országai között, nem valósult meg. A magyar föld ára a nyugat-európai földárak töredéke, és a hasznat kereső nemzetközi tőke kiugró haszonnal kecsegtető befektetést lát benne. Az egyezmény gazdasági alapjai tökéletesen hiányoznak, tehát a földvásárlási moratóriumot nem szabad feloldani, hanem újra kell tárgyalni. Amennyiben ezt nem tesszük meg, nem csupán gazdasági talpra állásunk egyetlen lehetséges eszközét, hanem egész országunkat fizikai értelemben, és így nemzeti létünk alapját is elveszítjük.

A tervezet érdemi vita nélkül zöld utat kapott mind a Fenntartható Fejlődés Tanácsa, mind pedig az Országgyűlés Mezőgazdasági Bizottsága részéről annak ellenére, hogy van Magyarországnak egy érvényben lévő Alaptörvénye és Nemzeti Vidékstratégiája, amelyek világos irányt jelölnek ki a mezőgazdasági, és a földekkel kapcsolatos jogalkotásra vonatkozóan is. A földtörvény jelenlegi tervezete összességében nem a közjót, nem a magyar nemzet hosszú távú érdekeit szolgálja.

Mindezek alapján az Élőlánc Magyarországért arra kéri Önt, hogy a földtörvény jelenlegi tervezetét ne fogadja el. Az új tervezet kidolgozását előzze meg a szükséges hatástanulmányok elkészítése és nyilvános társadalmi vita, amelyet a képviselők szervezzenek választóik számára az ország minden területén. A vita javaslatai alapján elkészített törvénytervezetben maradéktalanul érvényesüljenek a fenntarthatóság szempontjai és a vidékfejlesztési stratégia célkitűzései, a magyar nemzet érdekei.

Arra kérjük Önt, hogy a választók által Önre ruházott hatalmával élve, személyes felelőssége alapján, a nemzet érdekét helyezze a rövid távú egyéni, csoport és párt érdekek fölé, és utasítsa el a földtörvény jelenlegi (*T/7979 számú törvényjavaslat*) tervezetét utat nyitva ezzel egy új és biztonságos közös Magyarország megalkotásához.

2012. október 15.

Tisztelettel

Élőlánc Magyarországért elnöksége

Kapcsolat: Ács Sándorné (Tel: 30 3850 379, e-mail: acsne.eva@gmail.com)